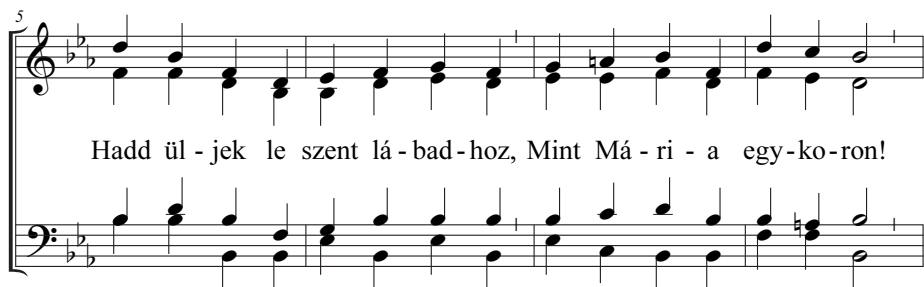

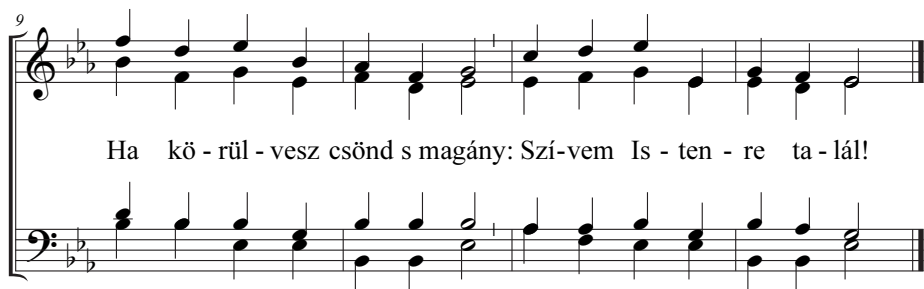
239. Jöjj, Megváltóm...

1. Jöjj, Meg-vál-tóm, vonj ma-gad-hoz, Jöjj, köny-nyíts a gon-do-mon,

Hadd ül - jek le szent lá - bad - hoz, Mint Má - ri - a egy - ko - ron!

Ha kö - rül - vesz csönd s magány: Szí - vem Is - ten - re ta - lál!

2. Boldog, ki mindazzal szakít, Mi veszélyes lelkére.
A hív lélek mennybe vágyik, Ott lakik már a szíve;
Azt keresi szüntelen, Hogy Istennel lehessen.
3. Pálmaként pataknál állunk, Híven élünk Istenben;
Hogyha lélekben szolgálunk S szeretet van szívünkben.
Hidd, nem érti a világ, Mit nyújt a csendes magány.
4. Csendes szívben úgy lakozik Mennyből jövő nagy erő,
Ha a bűntől elzárkózik S nyitva áll, ha Isten jő,
Aki minket védelmez S bajban oltalmazónk lesz!
5. Isten, Te is magad valál Mindeneknek előtte;
Boldog az, kit Te elhívtál, S veled élhet örökre!
Csendes éltet adj nekem, Magányomban légy velem!